

A Fővárosi Ítéltábla Törös Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt felperesnek - a dr. Ruttkai Tamás ügyvéd által képviselt..... I. rendű, és a Németh H. Gábor és Társai Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt..... II. rendű alperes ellen megbízási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. szeptember 14. napján kelt 7.G.41.329/2016/9. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alperesnek személyenként 500.000- 500.000 (ötszázezer-ötszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az I. és a II. r. alperes 2003. január 10-én ügyvédi megbízási és együttműködési szerződést kötöttek, rögzítve, a Magyar Állam kizárólagos tulajdonát képezi a Budapest..... helyrajzi számú ingatlan, melyre a Kht. a felperes jogelődjével 1999. november 23-án vagyonkezelői szerződést kötött az ingatlan helyreállítására, a térszint alatti új létesítmények építésére, többfunkciós rendezvényközpont létesítésére, az épületegyüttes értékeinek megőrzése, fenntartása, üzemeltetése mellett.

A célok megvalósításához szükséges vállalkozói tőke bevonására a vagyonkezelő pályázatot írt ki és a hasznosítási szerződés megkötésére az I. r. alperest minősítette alkalmasnak. Ezt követően az I. r. alperes elkészítette a műemléki helyreállítására és az ingatlan fejlesztésére vonatkozó programtervet, s a Kht.-val úgy állapodott meg, hogy először elő-, majd végleges hasznosítási szerződést köt. A végleges szerződés megkötése feltételeként határozták meg a programtervben foglaltak megépítésére vonatkozó építési engedély kiadását, míg a hatályba lépés feltételeként az építési engedély jogerőre emelkedését.

Alperesek a megbízási szerződés 2.2. és 2.4. pontjában rögzítették, a II. r. alperes már az ügyvédi megbízási szerződés hatályba lépése előtt I. r. alperes szóbeli megbízása alapján az I. r. alperes jogi képviselőjeként részt vett az I. r. alperes és a Kht. közötti tárgyalásokon, elkészítette az ún. hasznosítási szerződés tervezetét, részt vett az egyeztetéseken, elkészítette az egyeztetés összegzését, a hasznosítási előszerződés tervezet utolsó változatát magyar és angol nyelven. Az I. r. alperes és a vagyonkezelő ezt a végleges tervezetet írta alá 2002. november 13-án. A megbízási szerződés további, összesen 8 pontban részletezte a II. r. alperes kötelezettségeit. A szerződés

időtartamát a hasznosítási szerződéssel kapcsolatos tárgyalások megindulásától a hasznosítási előszerződésben rögzített 3. fázis teljesítéséig tartó időben, illetve a meglévő épületeinek felújítása, új épületek építése esetén a megbízót megillető hasznélvezeti jog ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséig terjedő időben határozták meg, melyet a felek négy évben prognosztizáltak. A szerződés 6. pontja szerint az I. r. alperes a Várbazár egyik, a II. r. alperes által a jogerős építési engedély alapján kiválasztott és irodákat tartalmazó épületében 20 éves időtartamra egy szinten elhelyezkedő mintegy 240 m² alapterületű, Dunára néző irodahelyiség és a mélygarázsban 4-5 egymás mellett lévő gépkocsi parkolóhely bérleti jogát biztosítja a II. r. alperes részére, azzal, hogy a bérleti idő kezdő időpontja a jogerős használatba vételi engedélyek kiadását követő 30 napon belül megtartott birtokba adás napja. A szerződés céljaként határozták meg, hogy az I. r. alperes a projekt megvalósítása során biztosítsa jogi képviseletét, a II. r. alperes pedig kiemelkedő színvonalú irodai elhelyezést biztosítson munkatársai részére. A II. r. alperes által már teljesített és még teljesítendő feladatok értékét, valamint a 6.1. pontban írt bérleti jog értékét azonosnak tekintették és a 7.4. pontban az irányadó forint/euró árfolyam figyelembevételével mindkét szolgáltatás ellenértékét 250 millió forint + áfa általánösszegben határozták meg. Megállapodtak, hogy pénzügyi szolgáltatásaikat lehetőleg kompenzációval teljesítik, oly módon, hogy a szerződés hatályba lépése előtt végzett jogi munkák ellenértéke a 7.4. pontban írt érték 30%-a, azaz 75 millió forint + áfa, ami 6 évi bérleti díjjal egyenértékű. A 3.1. ab) pontokban írt feladatok ellenértéke a 7.4. pontban írt érték 25%-a, 62.500.000 forint + áfa, ami 5 évi bérleti díj és ugyanilyen módon értékelték a 3.2. ac) pontokban írt feladatok ellenértékét is. A 3.2. ef) pontokban írt feladatok ellenértékét 15%-ra és 37.500.000 forint + áfára, a 10., 12. pontokban meghatározott feladatok ellenértékét 12.500.000 forint + áfára értékelték. A megállapodás szerint a megbízási díj tartalmazza a feladatok teljesítésével együtt járó szokásos irodai költségeket, viszont nem nyújt fedezetet azokra a költségekre, amelyeket a II. r. alperes harmadik személy részére fizet, a 10 iroda vagy üzlethelyiségnél több, külön egységet tartalmazó ingatlanok esetében a bérlőkkel, használókkal folytatandó levelezések költségeire és a Budapesten kívüli ügyintézés, utazási költségeire. A 19. pontban külön rendelkeztek arról, ha az I. r. alperes érdekkörébe eső okból meghíúsul a 6. pontban írt helyiség bérbeadása és úgy állapodtak meg, hogy a II. r. alperes választása szerint az I. r. alperes vagy kifizeti az esedékessé vált ügyvédi munkadíjat vagy másik megfelelő színvonalú bérleményt bocsát a II. r. alperes rendelkezésére.

A szerződésüket 2009. június 1. napján módosították, rögzítve, a vagyonkezelő megváltozott magatartása miatt a megbízási és együttműködési szerződésben írt bérleti jogviszony teljesítése lehetetlenné vált. Rendelkeztek a II. r. alperest illető ügyvédi munkadíjról, az általa már teljesített feladatok díját 183.500.000 forint + áfa összegben meghatározva, a folyamatban lévő választottbírósi eljárásban felmerülő ügyvédi munkadíj mértékét a pertárgyérték 3,75% + áfa összegben állapították meg. A 2012. március 9-i módosítás a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját érintette.

A 2. számú módosításban hivatkozott választottbírósi eljárást a jelen per I. r. alperese és a Kft. együtt indította 2007. november 29-én a jelen per felperesével és a Kht. jogutódjával szemben.

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbírósi eljárás a 2014. augusztus 8-án kelt Vb/07242. számú ítéletével a keresetnek helyt adott és kötelezte a jelen per felperesét és aKft.-t 326.274.445 forint tőke és ennek 2007. július 16-tól járó késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, a felperesek 38.999.273 forint választottbírósi díjat és 11.430.000 forint szakértői költséget befizettek és kötelezte alpereseket 25.214.637 forint perköltség megfizetésére.

A választottbíróági ítélet rögzítette, a felperesek elsődlegesen a végleges hasznosítási szerződés létrehozását kérték a 2005. február 16-i közösen meghatározott tartalommal, előadva, 2004. november 30-án végleges építési engedélyt kaptak és 2005. február 16-án elfogadták a végleges hasznosítási szerződés szövegét. A felperesek 2009. szeptember 15-én módosították a keresetet, a végleges szerződés létrehozására irányuló keresettől elálltak, alperesek szerződésszegése címén kártérítési igényt jelentettek be 4.436.086.842 forint összegben. A jelen per I. r. alperese tényleges kárként érvényesítette a jogi képviselő ellátásával felmerült 183.500.000 forint + áfa összegű költségét. A választottbíróság a ténylegesen kifizetett összegeket vette figyelembe, így megállapítva a kártérítést, de a jogi képvisellel felmerült kárigényt azzal az indokolással utasította el, hogy az idő előtti, mert ténylegesen kifizetésre még nem került.

Ezt követően a jelen per I. r. alperese 2015. január 22-én átutalta a II. r. alperes részére az addig esedékessé vált ügyvédi munkadíjat és annak késedelmi kamatát 312.528.905 forint összegben és 2015. június 15-én felszólította a felperest annak kifizetésére, majd a felszólítás eredménytelensége miatt 2015. december 28-án új kártérítési keresetet terjesztett elő választottbíróság előtt a jelen per felperesével és a Kft. alperesekkel szemben, érvényesítve a kifizetett 312.528.905 forint ügyvédi munkadíjat és kamatát.

A jelen per felperese a 2016. március 17-én kelt levelében alperesek közt létrejött ügyvédi megbízási és együttműködési szerződést megtámadta a régi Ptk. 201.§ (2) bekezdésére, 200.§ (2) bekezdésére, 207.§ (6) bekezdésére hivatkozva a perindítást helyezte kilátásba, utalva a választottbíróági eljárásban keletkezett fizetési kötelezettségre.

A felperes a kereseti kérelmet benyújtotta, a 2003. január 10-én alperesek között létrejött - több alkalommal módosított - ügyvédi megbízási és együttműködési szerződés érvénytelensége megállapítását kérte, elsődlegesen jóerkölcsbe ütközés, másodlagosan színleltség, harmadlagosan feltűnő értékaránytalanság címén. Az eredeti állapot helyreállítását oly módon kérte, hogy a bíróság kötelezze a II. r. alperest a megbízási díj visszafizetésére az I. r. alperes javára, másodlagosan az érvénytelen szerződés határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítását kérte, alperesek közti elszámolás eredményeként a II. r. alperes kötelezését a ténylegesen elvégzett megbízást meghaladó díj visszafizetésére, kérte a feltűnő értékaránytalanság kiküszöbölését, a II. r. alperes kötelezését az aránytalan díj visszafizetésére, valamint az alperesek perkölségben marasztalását. A jogi érdekét abban jelölte meg a Ptk. 234.§ (1) bekezdése és 235.§ (2) bekezdésének felhívása mellett, hogy a megbízási szerződés érvénytelensége megállapítása esetén nem keletkezhet fizetési kötelezettsége és az I. r. alperes a választottbíróági eljárásban alappal nem hivatkozhat 312.528.905 forint kár felmerülésére. A jóerkölcsbe ütközés körében előadta, a megbízási díjat alperesek kirívóan magas összegben állapították meg, a meghatározott eredményt illetően nincs olyan tényleges kockázat, ami ezt indokolta volna. Az elvégzett munkaórák kimutatása igényének hiánya, a teljesítési igazolás kihagyása a konstrukcióból jóerkölcsbe ütközik és azon tény is, hogy a választottbíróági eljárás alatt módosították a per tárgyát képező szerződést, azzal a céllal, hogy annak alapján az I. r. alperes felperessel szemben kárigényt érvényesíthessen. Eseti döntésre hivatkozott ebben a körben. A színleltség körében előadta, a felek közti megállapodásban a megbízási díj - szembeállítva a bérleti jog ellenértékével - egyaránt 250 millió, független az elvégzendő jogi feladatoktól, illetve a tényleges bérleti díjaktól. Tényleges pénzmozgás nélkül teremtődött egy ellenőrizhetetlen tartalmú és teljesítésű megbízási és bérleti jogviszony. A 2. számú szerződésmódosítás annyit változtatott, hogy megfizetni rendelt egy 183.500.000 forint összegű ellenőrizhetetlen teljesítésű megbízási díjat, a szerződéses tartalom fiktív, alátámasztja a színleltségen alapuló semmisség megállapíthatóságát. A feltűnő értékaránytalanság körében előadta, nem állapítható meg a II. r. alperes által ténylegesen végzett munka mennyisége, mibenléte, időigényessége, nem áll rendelkezésre munkaóra kimutatás.

A megtámadást a Ptk. 236.§ -ában írt határidőn belül terjesztette elő, mert a megtámadás joga 2016. január 8-án a választottbírósági kereset előterjesztésével nyílt meg, a Ptk. 235.§ (1) bekezdése értelmében, mint sérelmet szenvedő fél támadta meg a szerződést.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte, a tényállás körében előadva, 2001. október 5-én tett ajánlatot.....hasznosítására, 2001. október 30-án előzetes jelentkezését elfogadó értesítést kapott, a tárgyalások 2002. márciusától kezdődtek. Ott a II. r. alperes látta el a képviselőt, vele meg volt elégedve, így 2003. január 10-én kötötték meg a hosszú távú szerződést. 2004. decemberére teljesültek a feltételek, melyek alapján megköthető lett volna a végleges hasznosítási szerződés, ez idő alatt számos jogi feladatot kellett megoldani, közel 17 milliárd forintos, legalább 60 évre tervezett beruházás előkészítésével. A végleges hasznosítási szerződést 2005. február 15-ig kellett volna megkötni, ami a felperes és aKht. szerződésszegése miatt maradt el, így került sor perindításra. A 2004. évben kapott építési engedély lejárt, egy új eljárás keretében lehetett volna megújítani, de a vagyonkezelő megváltozott magatartása miatt ez kivitelezhetetlennek tűnt. Ekkor vált nyilvánvalóvá, hogy a II. r. alperes részére a szerződés szerinti bérleti jogot nem tudja biztosítani, az pedig nem volt vitás, hogy a II. r. alperes a rábízott feladatokat teljesítette. Ez volt a háttere a 2. számú szerződésmódosításnak és a 2009-es keresetmódosításnak, innentől a jelen per felperese pontosan tudta, mekkora az az összeg, ami a II. r. alperes munkájának ellenértéke. A választottbírósági határozat 2014. augusztus 8-án kelt, de kizárólag időelőttiesség címén utasította el a megbízási díj megtérítése iránti igényt, így a felperes ezidőtől tudta, hogy az I. r. alperes erre az összegre igényt tart.

Vitatta a felperes perbeli legitimációját, részletesen nyilatkozott a jóerkölcsbe ütközésen, a színleltségen és a feltűnő értékaránytalanságon alapuló keresetre, több eseti döntést megjelölve.

A II. r. alperes a kereset elutasítását kérte, szintén vitatva a felperes perbeli legitimációját, illetve a jóerkölcsbe ütközésre, a színleltségre és a feltűnő értékaránytalanságra vonatkozó keresetre részleteiben is nyilatkozott. Utalva arra, a felperes által felhozott okok nem alkalmasak sem a jóerkölcsbe ütközés, sem a színleltség megállapítására, utóbbit illetően konkrét tényelőadást a felperes nem tett és nem jelölte meg, milyen szerződést leplezett a színlelt szerződés. Hivatkozott a megtámadási határidő elmulasztására is.

Az elsőfokú bíróság a 2016. szeptember 14-én kelt 7.G.41.329/2016/9. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek személyenként 1.930.000 forint perköltséget, megállapította, hogy a le nem rótt 1.500.000 forint illetéket az állam viseli. A Ptk. 234.§, 237.§-a, emellett a 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 10. pontja felhívása mellett rögzítette, nincs lehetőség arra, hogy a felperes által hivatkozott, a választottbírósági eljárásban érvényesített kártérítés jogalapját, annak egyes elemeit jelen perben vizsgálja, osztotta alperesek jogi álláspontját abban is, hogy alperesek egymás közti jogviszonya nem vizsgálható és nem bírálható el. A felperes anyagi jogi érdeke nem az alperesek közti szerződés érvénytelenségéhez fűződik, hanem a jogellenes magatartás és a kár közti okozati összefüggés és a felróhatóság hiányának megállapításához, ami viszont nem a jelen perben biztosít perbeli legitimációt, hanem az ellene folyó kártérítési perben. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét keresetösszeg hiányában elutasította, az érvénytelenségi okokat érdemben nem vizsgálta. Az I. r. alperes és pertársa szerződésszegésen alapuló kárigényt érvényesít a jelen per felperesével szemben, mely a felperes és az I. r. alperes közti haszonbérleti előszerződésből eredő igény. A felperes kártérítési kötelezettsége választottbírósági eljárásnak a tárgya, a jelen ügyben felperesnek keresetösszeg hiányában nincs, a marasztalási kereset előterjesztése miatt a megállapítási kereset feltételei fennálltát nem kellett vizsgálni.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§ és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés c) pontja és (6)

bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről, 50%-os mérséklést indokolva.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, kérte annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, harmadlagosan a perköltség mérséklését kérte. Az előzményi választottbíróági per, valamint az ügyvédi megbízási és együttműködési szerződés ismertetése után kifejtette, a szerződés egyes szolgáltatásokhoz eltúlzott díjazást társít. A 33 oldal terjedelmű hasznosítási előszerződés elkészítése és a kapcsolódó tárgyalásokon való részvétel 75 millió forint + áfa, részvétel a végleges hasznosítási szerződés megkötése érdekében tartott tárgyalásokon, felfüggesztő feltétel bekövetkezte után az előszerződés alapján a végleges hasznosítási szerződés elkészítése 62.500.000 forint + áfa, az üzemeltetéssel megbízni kívánt cégekkel szembeni képviselő, a kapcsolódó szerződések elkészítése, bérlőkkel szembeni képviselő, bérleti szerződések elkészítése (a végleges hasznosítási szerződés megkötésének elmaradása miatt egyik sem következett be) 37.500.000 forint + áfa. Minden további, a szerződésben foglalt tevékenység 12.500.000 forint + áfa. A díjazás feltűnően aránytalan, a szerződés érvénytelenségét eredményezi, az aránytalanság a szerződésen belül is fennáll. A második választottbíróági eljárás jelenleg is folyamatban van, az I. r. alperes követel az Zrt.-től és aZrt.-től 312.528.905 forint összeget és annak kamatait 2015. január 22-től. A 312.528.905 forint egyrészt a 183.500.000 forint megbízási díjból, másrészt annak 2009. június 1-től 2014. december 5-ig járó 129.028.900 forint összegű kamatából áll. A perben más követelések is vannak. A korábbi per alapján a felperes úgy értesült, hogy megbízási díj kifizetése nem történt, nem értesült arról, hogy az ítélet 2014. augusztus 8-ai meghozatalát követően az I. r. alperes megfizette volna a megbízási díjat, azaz a kára bekövetkezett volna, amikor az új keresetlevélből pedig erről tudomást szerzett, a szerződést megtámadta.

A felperes álláspontja szerint a megtámadással nem késett el, a teljesítésről nem értesült, a régi Ptk. 236.§ 2.c) pontja alapján a megtámadási határidő a teljesítéskor kezdődött. Utalt arra, keresetösségi jogát a közte és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat alapozza meg. További eseti döntések felhívása mellett előadta, a kárigény kapcsán az összecszerűséghez kapcsolódó kérdésekhez a kötelezettnek közvetlen jogi érdeke fűződik. Utalt a 2/2010. (VI.28.) PK véleményre is. Az, hogy a választottbíróság a jogellenes magatartás, a felmerült kár, az okozati összefüggés és a felróhatóság kérdésében már eljár, nem jelenti azt, hogy a felperes ne lenne jogosult az érvénytelenség megállapítását kérni. Az elsőfokú bíróság téves álláspontra helyezkedett ebben a körben, tévesen értelmezte a 2/2010. PK véleményt. Kivételes esetben a 10a) pont alapján harmadik fél is kérheti a mások közt létrejött szerződés érvénytelensége megállapítását, ha jogi érdekét igazolja, jogkövetkezmények levonását is kérheti ebben a körben. A jogi érdeket a választottbíróági kereset csatolásával igazolta. Amennyiben az elsődleges és másodlagos kérelme nem alapos, a perköltség mérséklését kérte 300.000-300.000 forint összegre.

A II. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Az előzményi tényállás, illetve a választottbíróági eljárások ismertetése után előadta, a második választottbíróági eljárásban Vb/16001. számon 2016. december 9-én a választottbíróság ítéletet hozott, az ottani felperesi keresetnek (jelen eljárásban I. r. alperes) csak részben adott helyt, elutasította az ügyvédi megbízási díj után járó kamatot, mint kárigényt, illetve a tőketeljesítés körében is egyes díjrészeket elutasított. Az I. r. alperes a választottbíróági ítéletet a jelen perben félként nem szereplő, illetve jogutódjára vonatkozó részek kitakarása mellett csatolta. Előadta, az elsőfokú bíróság érdemben helyes álláspontra helyezkedett, mikor a keresetet elutasította, aktív perbeli legitimációval felperes a jelen perben nem rendelkezett. A felperes jogellenes magatartása jogkövetkezményei elhárítása érdekében hivatkozott alaptalanul harmadik személyek között létrejött szerződés érvénytelenségére. A felperes a választottbíróság előtt ténylegesen hivatkozott is tartalmilag azon körülményekre, melyeket releváns körülményként

jelen perben is állított és hivatkozásait a választottbíróóság vizsgálhatta és vizsgálta is. A szükségtelen, indokolatlan díjelemeket, egyes díjrészleteket a kárigénnyel kapcsolatban a választottbíróóság el is utasított, a felperes hivatkozásai részben, tehát érdemben helyt fogtak a választottbíróósági eljárás során. Önmagában ez azért is jelentős, mert a jogi érdek közvetlenségének követelménye kizárólag akkor teljesül, ha az igényérvényesítőnek nincs más megfelelő jogi eszköze. Eseti döntéseket idézve, illetve hivatkozva az elsőfokú bíróság által megjelölt 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 10., 11. pontjára, megerősítette, az ítélet által is helyesen felhívott anyagi jogosultság, jogi érdekelttség hiánya folytán, de eljárásjogi okoknál fogva sem kerülhetett sor a keresetőség megállapítására. Az érvénytelenség megállapítását a felperes nem önálló kérelemként fogalmazta meg, hanem annak jogkövetkezményeit kérte levonni, amelyben restitúció, elszámolás, illetve aránytalan értékkülönbözet kiküszöbölése is szerepel.

I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében csatlakozott a II. rendű alpereshez, az elsőfokú ítélet helybenhagyását, felperes perköltségben marasztalását kérte utalva az időközben meghozott VB/16001. számú választott bíróósági ítéletre.

A perköltséggel kapcsolatos felperesi fellebbezés kapcsán előadta: az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglalt ügyvédi munkadíjat mérsékelte - a megállapítható összeg 45%-ára. Utalt továbbá a felperesi fellebbezés tényszerű tévedéseire, az elmaradt haszon részére történő megítélését, illetve az haszonbérleti előszerződés tényét, illetve az ügyvédi munkadíj kifizetését, illetve az arról való tudomásszerzést illetően az elmulasztott megtámadási határidőre.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és lényegileg helytállóak voltak a levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett.

A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, a 2/2010 (VI. 28.) PK vélemény 10. pont a) és b) bekezdése értelmében, illetve a 11. pont indokolásából következően a felperesnek perbeli legitimációja nincsen, az általa felhozott, a felróhatóságát kimentő körülményekre a választott bíróósági eljárásban hivatkozhat, illetve hivatkozott is, így azok a jelen eljárásban nem vizsgálándók.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyen indokaira tekintettel - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta. A Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot az elsőfokú bíróság által jelentősen mérsékelt elsőfokú perköltség további leszállítására.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 239. §-a alapján a fellebbezés eredménytelenségére figyelemmel kötelezte a felperest fellebbezési perköltség megfizetésére, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján, mérlegeléssel megállapított, mérsékelt összegben.

Budapest, 2017. április 12.

. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Ruff Edit s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
tisztviselő